

Auuhindademääramise seadus.

§ 1. Kui ülesandmise ajal eelkatse veel mitte täiesti toimetatud ei võinud saada, võetakse see enne väljanäitust juhatawate jaoskondade poolt ette, kus juures väljapanejale võigus jääb kuni väljanäituse avamiseni juhatawa nõukogule, ehk väljanäituse ajal auuhindademäärawa jaoskonnale selle üle kaebtust tõsta.

§ 2. Eelkatsetes waadatakse järele, kas väljapantaw asi sinna klassi langeb, kuhu ta üles on antud, ja kas tal selles klassis auuhinna saamiseks võistluse võigus on.

§ 3. Näitewahid peawad § 2 nimetatud eelkatset väljanäituse platsil iseäralte siis täiendama, kui asjade läbiwaatamise abil kindmaks võib tehtud saada, kas nad ülesantud jaoskonda ja klassi sünnivad.

§ 4. Juhatawad jaoskonnad võivad, kui nad väljapantawaid asju läbiwaatanud on, neid ühte teiste klassi, kuhu ehk väljapaneja ei soowinud, sissekirjutada, ehk ka koguniste auuhinnawõistlusest väljabeita.

§ 5. Juhatawad jaoskonnad on kohustatud § 4 nimetatud juhtuwate otsuste üle protokolli üleswõtma ja seda auuhindademäärawa jaoskonnale sisseandma, kes seda küsimist lõpetawalt otsustab.

§ 6. Auuhindademõistjad ja nende wahemehed (Obmänner) nimetatakse auuhindademäärawa jaoskonna ettepanemisel päätoimetuskomitee poolt.

§ 7. Auuhindademääraw jaoskond säeb auuhinnamõistjate tabeli kofku, kus juures ta asjatundjate seitside ehk väljanäituse jaoskondade soowimisi tähele paneb.

§ 8. Auuhinnamõistjate asemikud nimetatakse päätoimetuskomitee esiniku poolt, kui auuhindademäärawa jaoskonna ja selle külgepuutuwa juhatawa jaoskonna esinikud sellega rahul on.

§ 9. Ükski ei tohi selles klassis auuhinnamõistjaks nimetatud saada, kus ta ise väljapaneja on ehk ühe teise väljapaneja kasude eest seisma peab.

§ 10. Päeval enne wäljanäituse atvamist, kell 11. juunil, kella 2 ajal, saab wäljanäituse platsi pääl kõikide auuhinnamõistjate ja korraldajate koosseis olema.

§ 11. 10. paragrahwis nimetatud koosseisul loetakse auuhindademääravast jaoskonnast auuhindade määramise seadused ette, säetakse auuhindademääravad komisjioonid kokku, juhatakse igale ühele tema ülesanded kätte, ja ühtlasi antakse tarvilik materjaal seaduste, programme, lehtede j. n. e. üle nende omanikutele kätte.

§ 12. Sellel samal päeval kella 4 ajal algab üksikute auuhindademääravate komisjioonide tegewus ja peab neljandamaks wäljanäituse päewaks lõpetatud olema.

Täheendus 1. Eulgloomade auuhindade määramise tärmin nimetatakse auuhindademäärawa jaoskonna poolt, kui see XV jaoskonnaga selle üle kokku on rääkinud.

Täheendus 2. XII, XIII, XIV fl. 1 ja 2, XV fl. 7 jaoskondades ja klassides saab kõiksugustele projektidele, millede läbikatsumine pikemad aegad nõuab, sellekohalistes hinnawäljakirjutustes warem sisseaatmise tärmin määratud.

§ 13. Iga üksik auuhinnamäärav komisjioon on 2 auuhinnamõistjast kokkupantud.

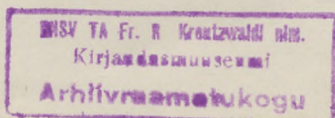
§ 14. Ühe jaoskonna auuhindademääravatele komisjioonidele nimetatakse üks wahemees (Obmann), kes niisugusel korral, kui auuhinnamõistjate arwamised kokku ei sünni, oma häälega otsuse teeb.

§ 15. Kui üksikutes jaoskondades liig palju klassifid on ja selle läbi ka rohkem auuhinnakomisjioonid, nii et üks wahemees tema tarwituse ajal oma kohut täita ei jõua, siis nimetatakse 2 wahemeeft.

§ 16. Iga auuhindademäärawa komisjiooni kaupas käib üks korraldaja, kes juhatawa jaoskonna poolt walitud saab.

§ 17. Korraldaja ülesanne on auuhindademäärawale komisjioonile kõiki tarwilikuid korraldusi muretseda ja igatpidi oma komisjioonile nende täielikuks otsusetegemiseks abiks olla.

§ 18. Roomade auuhinnawääriliseks arwamine sünnib nende wäljaspidiste nähtuste ja selle pääle põhjendawate sugutamise, tarwituse ehk nuumamise omanduste järele; teiste asjade auuhinnaarwamine sünnib selle mõedu järele, kuidas nad oma klassi ja jaoskonna auuhinnasaamise tingimisi täidawad.

1962:1433

§ 19. Auuhinnamõistjad lasewad korraldajate nõutamisel, ja nimelt igaks päewaks säetud korra järele, loomad klasside järele ringplatšidel ettetua.

§ 20. Wäljapanekjad on kohustatud auuhinnamõistjate nõudmise pääle neile oma wäljapantuid asju ise ehk oma asemistude läbi otustamiseks kohalisel wiisil ettesäädma.

§ 21. Auuhinnamõistjad wõiwad oma otsust üks ta puhas, kas punktiirimise läbi, mõetmise ehk kaalumise abil, ehk ka ainult waatamise läbi anda.

§ 22. Auuhindademäärawa komisjooni nõupidamisest wõtawad ainult mõlemad auuhinnamõistjad ja korraldaja ehk ka wahemees osa.

§ 23. Auuhindademäärawate komisjioonide otsused peawad eelfirjade järele firjutatud olema ja auuhinnamõistjate allkirjaga auuhindademäärawa jaoksfonda sisse antud saama.

§ 24. Auuhinnamõistjate otsuse ainus siisu on ühe asja auuhinna määriliseks arwamine.

Tähendus. Nendes jaoksfondades ja klassides, kus § 36 järele wäljapaneku korras hinnaülesandmised seaduslikud on, on auuhinna määramine auuhinnamõistjate poolt lühidalt põhjendada.

§ 25. Peaks protokollist ilmsiks tulema, et mõne wäljapaneku asja otustamise juures wormilikud wiad ettetulewad, siis on auuhindademääraw komisjioon kohustatud selle õienduseks auuhindademäärawa jaoksfonna nõudmise pääle oma auuhindademõistwat ametid jälle algada.

§ 26. Sisjeantud otsused (§ 23) ei wõi enam ilma auuhindademäärawa jaoksfonna lubata muudetud saada.

§ 27. Auuhindademäärawad komisjioonid peawad auuhindade andmise juures paljalt igauhe klassi jaoks nimetatud auuhinnad auupalkadeks määrama.

§ 28. Auuhinnad jagatakse ühes klassis ainult wäljapantud asjade hääduise järele, selle pääle waatamata, kas üks ja seefama wäljapaneka mittu auuhinda saada wõib.

§ 29. Auuhindasi wõib ainult tingimata heade wäljapantud asjade eest antud saada ja kui niisugusid wähem peaks olema, kui auuhindasi, jääwad ülejäänud auuhinnad wäljajagamata.

§ 30. Auuhinnamõistjad komisjioonid võivad, kui auuhindadeft puudus peaks tulema, auuhindademääravast jaoskonnast priiks saanud auuhindade jagamiseks kirjalikult luba küsida (§ 9 ad 3 põhjustkirjas).

§ 31. Auuhindademääramise otsuste teadaandmise järele võib igakuks väljapaneja, kui väljapaneku ehk auuhindade määramise seadus kuigi viisi wigastatud on saanud, 24 tunni wältusel pärast auuhindade kuulutust auuhindademäärawas jaoskonnas kirjalikult oma wastukaebdust awaldada.

§ 32. Niisugune kaebdus, mis auuhinnamõistjatest arwatud väljapaneku asjade wäärtuse kohta käib, ei saa mitte tähele pantud.

§ 33. Teistel wäljanäitustel antud auuhinnad ei tohi auuhindade määramise pääle mõjuda, sellepärast võib wäljapantud asjadele, mis juba ehk teistel wäljanäitustel auuhindasi saanud on, niisamasugused ehk ka weel alamad auuhinnad antud saada.

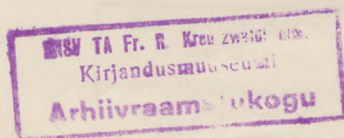
§ 34. Auuhinnad jagatakse ükshuites klassides auuhinnasaamiseks ülesjäetute iseäraliste määruste järele loomakaswatajatele, loomapidajatele ehk omanikudele, wäljapantud asjade walmistajatele ehk omanikudele.

§ 35. Loomakaswataja on see, kelle omadus wäljapantud looma ema sugutamise ajal oli.

§ 36. Loomapidaja kaswatatud on see hobune või weis, kes enne täisjaanud esimest eluaastat, ehk see lammas või siga, kes esimesest elukuust pääle wäljapaneja omaduseks on saanud. Koerade ja sulgloomade kohta käiwad ise määrused.

§ 37. Oma kaswatatud suguloomade hulka tulewad ka need hobused, weised, siad ja lambad arwata, keda mitte wäljapaneja, waid wäljanäitusele saadetud majandus kaswatanud on, kui see majandus ostmise, päranduse ehk rentimise läbi wäljapaneja kätte on langenud.

§ 38. Balti põllumeeste feltsideft wäljapantud talupoegade lehmadest kottusjäetud kogud 40 ehk 46mas klassis võiwad ainult siis auuhindasi saada, kui ükshitutele loomadele ise auuhinnad tulewad määrata, mis elajate kaswatajatele, ja terve kogu tarwis ise auuhind saab määratud, mis wäljapaneja feltfile saab antud.

§ 39. Hobused võivad kohalistes klassides auuhindasi saada, kui nad enne 1. jaanuari 1899 väljapanemise omaks on saanud. Välimistest kubernangudest pärit veisfed ja lambad peavad niisamati enne 1. jaanuari 1899 ühe balti põllumajanduse omaks ehk ka selle omaks saanud olema, kellel eelfirjade järele väljapaneku õigus on.

§ 40. Selle üle, kas loomad puhastatavad (täisvered) on, peab otsustamine balti karjajärelajate ühenduse eelfirjade järele tehtama.

§ 41. Auuhinnad langewad 3 jalku,

a) auuhinnad,

b) klasside auuhinnad,

c) rahaaauhinnad (rahahinnad).

§ 42. Auuhinnad saawad nende asutajate määruste järele kõige paremale väljapanetud asjadele kohalises klassis antud.

§ 43. Auuhinnad võitvad klasside auuhindade asemel, ja kui nende väärtus 200 rublast üle läib, ka rahaaauhindade asemel antud saada.

§ 44. Auuhinnad, mis nende asutajatest ilma ettemääruseta päätoimetuse-komiteele antakse, saawad kõige päält mitmesugustes klassides olevate hobuste ja veisfed jaofondadele antud.

§ 45. Üksikute auuhindade jaotamine klasside järele sünnib auuhindademaarawa jaofondi poolt, mida juhataw nõukogu kinnitama peab.

§ 46. Asutatud kuldmedalid loetakse auuhindadeks.

§ 47. Auuhinnad, mis ühe ja sellesama klassi tarwis nimetatud on saanud, jagatakse kordamööda nende rahaväärtuse suuruse järele välja.

§ 48. Klasside auuhinnad on päätoimetuse-komiteest auuhinnaks määratud kuldmedalid, suured ja väikesed hõbemidalid, bronssemidalid ja kiitusekirjad.

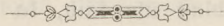
§ 49. Et selle väljapanemise tarwis mitte iseäralisi medalid ei saa loodud, saawad sellespärast põllumajanduse ministerruumi medalid, riigihobusekasvatuse walituse medalid, seistuse ja seistide medalid ehk päätoimetuse-komitee poolt selle tarwis muretsatud medalid välja jagatud.

§ 50. Auuhindademääraval jaoskonnal on priius, midalite klasside järele jaotamise juures, nõndasama ka midalite andmise juures ütsifites klassides, ühewäärilisi midalid esi oma arvamise järele wäljawalida.

§ 51. Rahaaauhinnad (rahaahinnad), nii palju kui neid päätoimetuse-komiteest asutatud on saanud, on auuhindade ja klasside auuhindade lisaaauhinnad ehk iseomakohased auuhinnad.

§ 52. Kõik auuhinnad jagatakse auuhindade tunnistusega wälja.

§ 53. Kui see loom, kelle eest auuhind on määratud, mitte enam loomakaswataja oma ei ole, saab wiimane ühe iseäralise auuhinna tunnistuse, milles tema kaswatuses fugutatud looma eest saadud auuhind üles on tähendatud.

Дозволено цензурою. Юрьевъ, 26 Юня 1898 г.

Trükitud W. J. Sädari juures, Riias.

